

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4357/2019
31.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранко Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5604/18 од 06.03.2019. године, у седници већа одржаној 31.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5604/18 од 06.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11034/17 од 16.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је обавезан тужени да им исплати тражене новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 47.428,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до коначне исплате, року од 8 дана од дана пријема под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужилаца за исплату увећаних адвокатских трошкова на име ПДВ-а.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5604/18 од 06.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђено решење о трошковима садржано у ставу четвртим и петом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 11034/17 од 16.11.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци су благовремено преко пуномоћника изјавили ревизију не наводећи законске разлоге побијања.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2 тачка 5. ЗПП прописано је да је недозвољена ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Према члану 28. ЗПП, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Дакле, право на ревизију се у смислу одредбе члана 28. ЗПП, оцењује са становишта главног потраживања, а не споредних потраживања у која спадају и трошкови поступка.

Будући да се изјављеном ревизијом тужилаца побија одлука о трошковима поступка која у конкретном случају не чини главни захтев, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић